

Karel Gott

Robert Rohál

Umělecký
a soukromý
život

Japanophile

KAREL
GOTT
Umělecký
a
soukromý
život

Věnováno Igorovi a Zuzaně

© Robert Rohál, 2009
© Nakladatelství Petrklíč, 2009

ISBN 978-80-7229-210-3

KAREL GOTT

Umělecký
a soukromý
život

Robert Rohál

OBSAH

Úvod	5
Karel Gott a jeho závratná kariéra	7
Slavík a „jeho“ slavice	45
Když býval ještě kluk	61
Zpěvák a jeho svět	73
Milenky a přítelkyně	85
Pikantní historky	99
Život s Ivankou	113
Karel Gott viděný klíčovou dírkou	127
LP, CD a DVD Karla Gotta	147
Filmografie Karla Gotta	151
Televize (výběr)	154
Vítězové ankety	155
Použitá literatura	158

ÚVOD

Psát knížku o Karlu Gottovi mi zpočátku připadalo jako nošení dříví do lesa – vždyť už o něm psal kdekdo, kdekdo probíral jeho kariéru, jeho postoje i život, kdekdo zhodnotil jeho písničky i jeho přítelkyně, kdekdo se snažil přinést či zachytit něco objektivního či pozoruhodného. Jenomže když se nad tou obdivuhodnou Gottovou osobností i kariérou, která trvá bezmála už půl století, člověk znova zamyslí, nakonec stejně zjistí, že je stále o čem psát a co objevovat. Stačí zvolit úhel pohledu, případně zaměřit pozornost na to či ono anebo oprášit věci, na které se už pozapomnělo a které by možná příznivce tohoto fenomenálního zpěváka v roce jeho významného životního jubilea zajímaly, a člověk může jít do toho...

I když si nepamatuji Gottovy začátky na počátku šedesátých let minulého století (k těm jsem se zprostředkovaně vrátil až mnohem později zásluhou televize či desek), dost dobře si pamatuji momenty, kdy jsem ho začal vnímat. Psal se rok 1972 nebo 1973 a já se právě díval na jeho televizní pořad, kde nejen zpíval, ale i vyprávěl. Byl to pořad, který byl natáčen v televizním studiu. Ale hlavně se mi vybavuje, když říkal – tím svým roztomilým způsobem – jak moc miluje potlesk publika, přičemž mu byl tento potlesk pouštěn ze zvukového záznamu. To mě tehdy velice zaujalo, pobavilo. Pamatuji si i písně, které v recitálu zazněly – Má píseň, Oči barvy holubí a Táto, zůstaň aspoň do Vánoc, Kávu si osladím...

Ale ještě něco se mi při vzpomínce na tento televizní recitál Karla Gotta vyba-

vuje. Byla to debata mých rodičů s přáteli, kteří byli v tu chvíli v našem obýváku a společně se mnou sledovali Gottův recitál. Tehdy v té debatě taky zaznělo, i když už nevím, kdo to pronesl: „Ten Gott je takový fešák... Ale myslíte, že je fakt i na chlapy?“ – Přiznám se, že mi to tehdy chvíli vrtalo hlavou, neboť – ve svých třinácti letech a vzhledem k tomu, jaká byla doba – jsem tuhle proklamaci, byť šlo o nesmyslnou fámu, nepochopil. Ale dost možná i díky těmto „nejasnostem“, které mi tenkrát chvíli vrtaly hlavou

Gottova kariéra trvá bezmála půl století a proto je stále o čem psát. Stačí jen zvolit správný úhel pohledu a zaměřit se na objevování nových skutečností tohoto fenomenálního člověka.

(skutečně jsem nevěděl, co to je „být na chlapy“, protože tento pojem respektive pojem homosexualita jsem neznal...), si tuto televizní Gottovu show tak dobře pamatuji. Jednoduše mi uvízla v paměti.

Gott byl tehdy na televizní obrazovce skutečně frajer – tehdy mu bylo něco přes třicet, měl delší černé vlasy, vystouplé lícní kosti, štíhlou postavu, na sobě perfektně ušitý oblek, suverénní vystupování a hlavně ten hlas, který jásal i hladil...

Vzpomínám si, že se v recitálu, o němž je teď řeč, objevila i dnes už nežijící zpěvačka Jana Robbová, s níž Karel Gott tehdy zpíval duet Toulky.

Svět tehdejších hvězd pop music mě tehdy polapil do svých sítí. Patřilo k tomu rovněž sledování hudebního časopisu Melodie i televize a nakupování vinylových desek – ponejvíce těch s Karlem Gottem, Helenou Vondráčkovou, Václavem Neckářem, Evou Pilarovou a Waldemarem Matuškou (a taky s Martou Kubišovou, ale tu jsem tehdy kupoval pokoutně po bleších trzích, neb byla v té době zakázanou zpěvačkou). To byli moje tehdejší koně – a zůstali jimi dodnes...

Ale abych to zkrátil. Karla Gotta mám zkrátka pod kůží, vezpíval se mi tam natrvalo, řekl bych doživotně, a proto si myslím (byť mě k tomu pan nakladatel mírně přitlačil), že nebude od věci opět připomenout Karla Gotta těm, kdo jej mají dodnes rádi, nejen to, co pro své publikum objevil, ale třeba i to, čím vším prošel a koho potkal. Nemělo by to být nudné čtení...!

Robert Rohál

Karel Gott a jeho závratná kariéra

Alespoň základní fakta a čísla nesmějí chybět v první kapitole naší knížky zabývající se uměleckými i životními peripetie nejúspěšnějšího českého zpěváka všech dob – Karla Gotta. Že si vysloužil respekt i uznání prakticky po celé Evropě, je známo. Že však sklízel úspěch i mimo německé teritorium a zdaleka nejen v Evropě, to si můžeme připomenout v mnou rozporcovaných zpěvákových „pětiletkách“ právě v této kapitole.

Na samém začátku byl samozřejmě talent, jaký se narodí snad jednou za sto let – a vidíte, přesto když začínal, narážel na odpor. Vadil, provokoval. Hlavně média si na něj nemohla dlouho zvyknout. Mládež ho sice brala – už jenom proto, že zpíval jazz i rokenrol – ale široké publikum bylo přece jenom navyklé na poněkud jiné, uhlazenější zpěváky.

Mladičký Karel Gott sebou přece jenom hodně šil, ječel a jeho styl byl na hony vzdálen tomu, co představovali interpreti typu Rudolfa Cortése, Jiřího Vašíčka nebo Milana Chladila. Jenomže Karel Gott měl štěstí. Přicházel v době, kdy se v Československu leccos měnilo, o stylu a vnímání hudby nemluvě. Vedle svého talentu měl sice také svou hlavu a své představy, ale zároveň měl obrovskou kliku na skvělé pedagogy a spolupracovníky, kteří mu pomohli najít ten správný směr. Rodiče Karla Gotta z toho sice má-

lem šileli, zejména otec, ale i ten nakonec pochopil, že si jeho syn vybral správně a je ve svém oboru ten nejlepší – a nejúspěšnější. Závratnější kariéra, a to i v mezinárodním měřítku, se totiž doposud nepovedla žádnému jinému českému interpretovi.

Na samém začátku byl samozřejmě talent, jaký se narodí snad jednou za sto let.

Ale i on, když začínal, narážel na mnoho překážek jako každý jiný.

Zkusme si tedy chronologicky připomenout Gottovu „cestu ke slávě“, která už v polovině šedesátých let minulého století nabrala patřičné grády a záhy vyústila do nepřetržitého toku úspěchů, ocenění a nekonečných ovací, a která – jak se zdá – zatím nemá konce.

1939

14. července se v Plzni narodil manželům Marii a Karlu Gottovým syn Karel.

1945

To byl rok, kdy skončila druhá světová válka a kdy se Gottovi odstěhovali „za lepším“ z Plzně do Prahy.

Už na samém začátku měl zpěvák Karel Gott nevšední hvězdnou image. Eleganci a noblesu si udržel dodnes.

1946–1950

Školák Karel Gott se zabydluje v Praze, kde nachází a poznává nové spolužáky a kamarády. Vedle běžných klukovin ho zajímá výtvarný kumšt. Kreslení a malování ho vysloveně baví, uvažuje o uměleckém studiu.

1951–1955

Píše se rok 1954 a patnáctiletý Karel Gott se pokouší dostat na pražskou UM-PRUM, ale není přijat. Odchází do učení (Odborné učiliště státních a pracovních záloh č. 13 v Praze-Vysočanech), kde by se z něj měl stát elektromontér.

1956–1960

Svá učňovská léta tráví Karel Gott v Chebu, Plzni a Praze-Vysočanech. V roce 1957 získává výuční list a stává se z něj elektromontér pro montáž a provoz průmyslového zařízení. Až do roku 1960 pracuje v ČKD Praha, ale vedle toho se věnuje zpívání a vystupování, což se stává během času jeho prioritou. Jenomže koníček přerůstá v pořádného koně, kterému věnuje spoustu volného času a hlavně nocí.

Poprvé veřejně vystupuje v roce 1957 na tramském potlachu ve Hvězdonicích, kde slaví úspěch s country písničkou... O rok později už zpívá s Orchestrem Jaroslava Maliny v pražské kavárně Vltava a posléze i se skupinou Karla Krautgartnera, vyhrává soutěž amatérských zpěváků a také začíná spolupracovat s klavíristou Rudolfem Roklem a současně dochází na lekce zpěvu k profesoru Janu Berlíkovi.

Vedle svého zaměstnání v ČKD začíná vystupovat jako poloprofesionál nejen v Praze, ale i na mnohých zájezdech,

avšak v roce 1960 z ČKD definitivně odchází, aby se mohl věnovat pouze zpěvu, studiu a vystupování.

Na pražské Státní konzervatoři začíná studovat zpěv pod vedením věhlasného operního tenoristy Konstantina Karenina, žáka slavného ruského pěvce Šaljapina. V roce 1960 rovněž debutuje – a to za doprovodu Orchestru Karla Vlacha – v programu Československé televize.

*Ve filmovém muzikálu **Kdyby tisíc klarinetů** hraje a zpívá roli Benjamína Nováka, ale jeho hlas zní i ve filmech **Limonádový Joe, Starci na chmelu** a **Komedie s klikou**.*

*Velkým hitem byl duet s Evou Pilarovou – **Nebezpečné dotýkat se hvězd**.*

1961–1965

Pěvecká kariéra Karla Gotta se rozjíždí. V roce 1961 zpívá na sérii koncertů v Polsku, kde má za zády Orchestr Karla Krautgartnera. Stále vystupuje v pražských kavárnách Vltava, Astra a Alfa. Už zdaleka není neznámý.

O rok později vyjíždí se zpěvačkami Evou Pilarovou a Vlastou Průchovou na koncertní turné do tehdejšího Sovětského svazu. V té době mu také vychází první písnička na gramodesce – jde o duet *Až nám bude dvakrát tolik*, který nazpíval s Vlastou Průchovou a která vyhrála soutěž *Hledáme písničky pro všední den*.

V roce 1962 dostává nabídku do pražského divadla Semafor, kam nastupuje. V představení *Zuzana* není pro nikoho doma zpívá písňe *Sáně*, *Oči sněhem zaváté* a *Zdvěřilý Woody*.

Hudební časopis Melodie ho vyhláší nejlepším zpěvákem za rok 1963. S písní Tam, kde šumí proud vyhrává televizní soutěž Písničky na zítřka.

Začátkem roku 1964 se stává vítězem čtenářské ankety časopisu Mladý svět Zlatý slavík za rok 1963 – stává se nejpopulárnějším českým zpěvákem. V této anketě boduje i jeho velký hit Oči sněhem zaváté, která je v kategorii Nejlepší píseň na prvním místě.

Když v létě roku 1964 reprezentuje československou pop music na festivalu v polských Sopotech, získává třetí cenu. Toho roku si však zazpíval také v monackém Monte Carlu stejně jako na prvním ročníku Mezinárodního jazzového festivalu v Praze.

V domácí soutěži Hledáme písničku na všední den vyhrává s přehledem díky písni Úterý.

Začátkem roku 1965 přebírá svého druhého Zlatého slavíka za rok 1964.

Ve filmovém muzikálu Kdyby tisíc klarinetů hraje a zpívá roli Benjamína Nováka, ale jeho hlas zní i ve filmech Limonádový Joe, Starci na chmelu a Komedie s klikou.

Velkým hitem je duet s Evou Pilarovou – Dotýkat se hvězd, která prvně zaznívá v již zmíněném filmu Kdyby tisíc klarinetů. Eva Pilarová je ostatně i jeho rovnocennou partnerkou ve společném recitálu, který uvádějí v premiéře na jaře roku 1965 na prknech pražského divadla Semafor. Zanedlouho Karel Gott odchází a s bratry Jiřím a Ladislavem Štáidlovými zakládá divadlo Apollo, soubor Státního divadelního souboru Reduta. První premiérou je divadelní hra Jiřího Štáidla Pouť pro dva, jejíž premiéra probíhá 16. 11. 1965 ve vinohradském divadélku Máj...

Z dalších hitů Karla Gotta, které bojují na singlech i v rozhlase, možno jmenovat Trezor, Kdyby sis oči vyplakala, Tam, kam chodí vítr spát, Má daleká cesta... V roce 1965 mu vychází první dlouhohrající a dlouze očekávaná deska Zpívá Karel Gott.

1966–1970

Začátkem roku 1966 přebírá Karel Gott svého třetího Zlatého slavíka za rok 1965. Téhož roku získává svou první Zlatou desku Supraphonu. Na festivalu Bratislavská lyra 1966 vyzpívá s písní Mám rozprávkový dom Zlatou lyru.

V červnu 1966 uvádí divadlo Apollo na scéně Divadla Spejbla a Hurvínka další premiéru – hru Jiřího Štáidla Nešpory. Apollo (kde působili i další zajímaví interpreti jako Pavlína Filipovská, Karel Hála nebo Yvonne Přenosilová) však hostuje nejen na pražských scénách, ale rovněž v Západním Berlíně, Rakousku, Maďarsku, Polsku. Nechybí ani na světové výstavě Expo 67 v kanadském Montrealu. Svědčí to i kariéře Karla Gotta, který slaví úspěchy i na veletrhu gramofonových společností MIDEM ve francouzském Cannes. Zatímco tam ho nazývají „přírodním úkazem z Východu“, v Německu, kde mezitím podepisuje smlouvu s nahrávací společností Polydor, ho nejčastěji nazývají „Sinatrou Východu“.

Hlas můj nech tu znít – tak se jmenuje další Gottovo album vycházející u Supraphonu. Ten mu uděluje další zlatou desku, zatímco Artia ho oceňuje stříbrnou deskou pro nejprodávanějšího českého interpreta v zahraničí...

Jeho první polydorský singl přináší ústřední melodii z filmu Dr. Živago (známá je i její česká verze Krásné je žít)

*Kromě toho, že umí zpívat, nezkazil nikdy ani žádnou legraci.
Jeho smysl pro humor a nadsázku je pověstný.*

doplněnou o píseň Pošli to dál, čímž český interpret vstupuje prvně do oficiálního domácího žebříčku.

U českých posluchačů boduje i s písněmi, jako jsou Bum, bum, bum, C'est la vie nebo Cesta rájem...

Titul Zlatého slavíka získá i za roky 1966, 1968, 1969 a 1970 – s výjimkou roku 1967, kdy titul nejprodávanějšího zpěváka získává jeho rival Waldemar Matuška. Důvodem je nepochybně půlroční angažmá v hotelu Frontier v Las Vegas, které absolvoval v roce 1967.

Píše se rok 1968, kdy proběhne Gottův první samostatný koncert v NSR – uskuteční se v Musikhalle v Hamburku. Není to však zdaleka první ani poslední zpěvákově úspěšné vystoupení v zahraničí – v tomtéž roce vystupuje na festi-

valu Zlatý kohout v brazilském Rio de Janeiru. S písní Karla Svobody a Jiřího Štaidla Lady Carneval, která se v následujících letech dočkala třiceti cizozemských verzí, získává deváté místo – v porotě tehdy sedí naše Helena Vondráčková, která v Riu soutěžila rok předtím.

U českých posluchačů boduje i s písněmi, jako jsou Bum, bum, bum, C'est la vie nebo Ukážu ti cestu rájem...

Titul Zlatého slavíka získá v letech 1966, 1968, 1969 a 1970 s výjimkou roku 1967, kdy titul nejprodávanějšího zpěváka získává jeho rival Waldemar Matuška.

Na málokteré fotografii se zpěvák nasměje. Na většině svých fotek buď zpívá anebo se krásně usmívá.

A s několika dalšími českými interprety vystupuje s velkým úspěchem na MIDEM v Cannes. Soutěží rovněž na Velké ceně Eurovize, kde reprezentuje Rakousko a kde končí jako předposlední.

Okupační rok 1968 je rovněž rokem, kdy vzniká tradice Gottových vánočních koncertů v Lucerně.

Začátkem roku 1969 zpívá opět na MIDEM v Cannes, kde vedle něj zazáří i trio Golden Kids...

S písní Hej páni konšelé soutěží Karel Gott na Bratislavské lyře 1969, kde je tento song oceněn bronzovou trofejí.

V Německu získává nejen Zlatou desku Polydoru, ale i titul třetího nejlepšího německy zpívajícího interpreta za rok 1968.

Pro Polydor natáčí album Die goldene Stimme aus Prag (Vánoce ve Zlaté Praze), které později převezme do svého katalogu i Supraphon a které se stane druhým nejprodávanějším albem v Německu za rok 1969.

S písněmi Lady Carneval a Láska bláznivá má velké úspěchy i v německých hitových dostizích. Podniká první velké samostatné turné, kde jako hosta představuje Evu Pilarovou...

Supraphon mu vydává LP desku Poslouchejte aneb Karel Gott zpívá Lásku bláznivou a další hity.

V historické komedii Slasti otce vlasti, kde hlavní role hrají Daniela Kolářová a Jaromír Hanzlík, ztvárňuje postavu trubadúra.

Novou posilou v Orchestru Ladislava Štáidla se stává klarinetista a saxofonista Felix Slováček.

Na festivalu v řeckých Athénách soutěží v roce 1970 s písní Hej, hej, baby a získává čtvrté místo. V tomtéž roce

podniká rovněž další turné v NSR. Zpívá i v Majakovského sále v Moskvě, kde do té doby vystupovali jen renomovaní operní pěvci... V tomto roce zazpívá jako host v televizní show německého zpěváka Petera Alexandra a nechybí ani v galaprogramu československých interpretů v Moskvě...

Star meines Lebens se jmenuje album, které v roce 1970 natáčí pro Polydor ve spolupráci s rockery a soulovým sborem z Londýna...

S písněmi Lady Carneval a Láska bláznivá má velké úspěchy v německých hitových dostizích. Podniká první velké samostatné turné, kde jako hosta představuje Evu Pilarovou.

1971–1975

Karel Gott je už hvězdou první velikosti a střední Evropa mu leží u nohou. Supraphon mu v roce 1971 uděluje další zlatou desku a v NSR získává Zlatého pejska za milion prodaných desek...

V tomtéž roce podniká s Orchestrem Ladislava Štáidla mimořádně náročné turné po západní Evropě, které obsahuje 65 koncertů.

V Londýně jedná s Johnem Lennohem a Yoko Ono o případných společných koncertech v Praze, jejichž výtěžek by byl věnován na konto vesničkův SOS. K zamýšlené spolupráci ovšem, bohužel, nedojde...

Zatímco Supraphon uvádí na trh Gottovo album Hity '71, Polydor přichází s albem Von Böhmen in die Welt (se skladbami Bedřicha Smetany, Josefa Dvořáka, Zdeňka Fibicha, Rudolfa Frimla, Karla Vacka a Jaromíra Vejvody)

a společným albem Karla Gotta a Petera Alexandera nazvaným Von Böhmerland zu Wienerwald...

V roce 1972 mu vydává Polydor album sestavené z děl klasiků (Čajkovskij, Verdi, Bach...), které vychází i ve Španělsku a Japonsku.

V roce 1972 nemine zpěváka Zlatá deska Supraphonu ani Stříbrná deska Artie pro nejprodávanějšího českého interpreta v zahraničí. O rok později získává Gott Zlatou desku Artie za album My Czech Favourites...

Gottovo supraphonské album Má píseň z roku 1972, které se líbí i kritikům v hudebním časopise Melodie, přináší i jeho velký hit Kávu si osladím anebo duet Toulky, který zpěvák natočil s Janou Robbovou.

Rokem 1973 začíná tradice Gottových „televizních“ koncertů v divadle ve Slaném, které režíruje Ján Roháč (do roku 1978 je natočeno celkem deset dílů).

Novými vokalistkami na koncertech, v televizi i na nahrávkách se stávají Jitka Zelenková a Jana Kociánová...

Tragicky dopadne autohavárie, během níž umírá jeden z Gottových nejbližších spolupracovníků – Jiří Štaidl...

Z filmové pohádky Tři oříšky pro Popelku zaznívá Gottův hlas v písni Kdepak ty ptáčku hnízdo máš...

V roce 1973 vydává Supraphon alba Hudba není zlá a Mezi Vltavou, Donem a Dunajem, které přebírá z katalogu Polydoru. Polydor se vůbec činí – vydává Karlu Gottovi i album Live, které bylo pořízeno na koncertě v Hamburku, stejně jako v italštině nazpívané album La Canzonne se slavnými italskými canzonettami...

A aby toho nebylo málo, vydává mu album i americká gramofonová společ-

nost. Deska nese název With Love From Prague...

Úspěchy přicházejí také v roce 1974 – titul Zlatý slavík, Zlatý mikrofon pro nejúspěšnějšího německého interpreta roku 1974, titul Hvězda roku, kterou mu uděluje britský hudební časopis Music Week, cena Třešňové květy na festivalu Yamaha v japonském Tokiu, kde soutěžil s písní Ať láska má kde kvést, hodinový dokument pro televizní společnost ZDF, premiéra českého hudebního filmu Hvězda padá vzhůru, ve kterém Karel Gott hraje hlavní roli...

Doma u Supraphonu mu vychází album Karel Gott 1974, u Polydoru deska se slavnými tenorovými áriemi Heut' ist der schönste Tag in meinem Leben...

Novým členem Orchestru Ladislava Štaidla se stává kytarista a aranžér Pavel Fořt.

V televizním Silvestru 1974 překvapuje duo Gott-Matuška „silvestrovskou operou“, která začíná známou árií z Prodané nevěsty a pokračuje směsí, kdy Gott zpívá Matuškovy a Matuška Gottovy hity...

V roce 1975 podniká český „zlatý slavík“ další velké turné po západní Evropě, které je pro velký úspěch prodlouženo o dva týdny. A jako vzácný host vystupuje se svým písňovým blokem na festivalu v polských Sopotech.

Doma v Československu má premiéru hudební film Romance za korunu, ve kterém Karel Gott hraje sám sebe a v němž se objeví i jeho kolegové – Helena Vondráčková, Jiří Schelinger, Naďa Urbánková, Rudolf Cortés, ale také Karel Svoboda nebo Ladislav Štaidl a další zpěváci a hudebníci.

K personálním změnám dochází v Orchestru Ladislava Štaidla – odchází Jana

*Na jednom ze svých křtů CD s kolegyní Martou Kubišovou.
Za oběma zpěváky je publicista Miloš Skalka.*

Kociánová a přicházejí Vlasta Kahovcová a Jarmila Gerlová, aby s Jitkou Zelenkovou vytvořily vokální trio...

Supraphon vydává soundtrack z filmu Hvězda padá vzhůru, ale na domácím trhu se rovněž objevuje album Melodie, které nestárnou, které zpěvák natočil s Orchestrem Karla Vlaha.

U Polydoru vychází Karlu Gottovi novinkové album Rosa, Rosa. Titulní píseň boduje několik týdnů v celoněmeckém hitovém žebříčku...

1976–1980

Supraphon vydává zpěvákovi v roce 1976 nejen novinkové album Karel Gott '76, ale také soundtrack z filmu Romance

Rokem 1973 začíná tradice Gottových

„televizních“ koncertů v divadle ve Slaném, které režíruje Ján Roháč. Novými vokalistkami na koncertech, v televizi i na nahrávkách se stávají Jitka Zelenková a Jana Kociánová.